

NEMZETGAZDASÁGI SZEMLE.

VIII. ÉVFOLYAM.

1884.

DECZEMBER.

X. FÜZET.

Gróf LÓNYAY MENYHÉRT
(1822—1884.)

Annyi sok más között a közgazdaság tudománya s a hazai közgazdasági irodalom is érzékeny veszteséget szenvedett gr. Lónyay Menyhért váratlan halála által.

A magyar közgazdasági szakemberek egyik legjelesebbikét gyászoljuk. Aligha volt gr. Széchenyi István halhatatlan emlékezetű működése óta államférfiaink között egyetlen egy is, ki oly mélyen áttanulta és átérezte volna a közgazdaság vezérigazságait, a ki oly kevés alkotást tűrt volna el és engedett volna meg magának ott, a hol ezen elvek megvalósítása pillanatnyi politikai sikerek kockáztatását igényelte; és bizonynyal nem volt egyetlen egy sem, a ki az irodalmi működés keretében oly fényes elmével és oly bámulatos szorgalommal szolgált volna — a hazai praktikus közgazdasági kérdésekre vonatkozásban — e tanok örök igazságait.

Mily hosszú az időköz, mely a „Hazánk anyagi érdekeiről“-t elválasztja legujabb irataitól, s e hosszú időköz a sors mennyi változóságát mutatta fel az író előtt; mint értek meg közgazdasági tervei közben tényekké, mint szerveztetett — igen nagy részben általa — gr. Széchenyi István hagyatéka a modern magyar állam újra felébredt keretében egy, bár sok tekintetben még mindig hiányos egészsze: és gr. Lónyay Menyhértet egynek látjuk irodalmi személyében e hosszú uton. Bankügyi elméleteihez ép oly szívósan ragaszkodik legujabb művében, mint régen; közlekedési politikánkban ugyanazon alapon áll, mint a 60-as években; kereskedelmi politikája ugyanaz, sőt a valuta kérdésében sem változik álláspontja.

A boldogultnak sokat köszönhet a hazai közgazdaság tudománya és irodalma. A m. tud. akadémia nemzetgazdasági és statiszt.

tikai állandó bizottság szerencsés választást tett, dr. Kautz Gyulát bizván meg méltatni működését a tudományos és irodalmi téren, egy közelebbi alkalommal.

A „Nemzetgazdasági Szemle,” melynek ő volt megalapítója s melynek új folyamát ő maga nyitotta meg egy nagyérdekű értekezéssel, méltán osztozik a bánatban, melyet korai halálával hazájának okozott.

Emléke bizonyára élni fog közöttünk, s neve Széchenyiével együtt fog emlegettetni hosszú időkön át.

Béke legyen hamvai fölött!

GYÖRGY ENDRE.
